

Lekce 2: Boží role při evangelizaci – a ta naše

Musíme rozlišovat mezi tím, co má při evangelizaci na starosti Bůh a co my. Když se budeme snažit dělat Boží část práce, nečeká nás nic jiného než zklamání – protože s tou si dokáže poradit jen stvořitel vesmíru.

➤ *Přečtěte si 2. Korintským 4,1-6.*

➤ *Odpovězte na následující otázky na základě veršů, které jste právě četli:*

- **Co je Božím úkolem při evangelizaci?**
- **Proč lidé nedokážou vidět pravdu evangelia?**
- **Co je naším úkolem při evangelizaci?**
- **Jak bychom měli realizovat svou roli v evangelizaci?**

BOŽÍ ROLE PŘI EVANGELIZACI

Jaká je tedy podle těchto veršů Boží role v evangelizaci?

Bůh „osvítit naše srdce, aby nám dal poznat světlo své slávy ve tváři Kristově“ (v. 6).

Jinými slovy, Bůh nám umožňuje pochopit, že Ježíš je Bůh. Bůh člověku díky působení svého Ducha svatého umožňuje pochopit, kým Ježíš je. Když byl Pavel na cestě do Damašku, zeptal se: „Kdo jsi, Pane?“ a slyší odpověď: „Já jsem Ježíš.“ (Skutky 9,5). To je okamžik jeho obrácení – poprvé v životě pochopil, kdo opravdu je Ježíš.

Počátek 6. verše nám připomíná, že Bůh řekl: „Ze tmy ať zazáří světlo.“ Je to odkaz na zázrak stvoření v 1. Mojžíšově 1,3. Tentýž Bůh, který při stvoření vnesl do světa světlo, nyní vnáší světlo do srdcí lidských bytostí a umožňuje jim vidět, že Ježíš je Bůh. Jinými slovy, aby lidé mohli pochopit, že Ježíš je Bůh, musí Bůh udělat zázrak.

Lidé se nestanou křesťany jen proto, že jim řekneme evangelium. Bůh musí do jejich srdce zazářit svým světlem, takže mohou pochopit a odpovědět na pravdu evangelia.

Proč podle 2. Korintským 4,1-6 nedokážou lidé vidět pravdu evangelia?

„Bůh tohoto světa oslepil jejich nevěřící mysl.“ (v. 4)

Zde nám Pavel připomíná, že se nalzáme uprostřed nadpřirozeného bojiště. Důvodem, proč tolik lidí odmítá evangelium, je to, že ďábel působí a snaží se lidem zabránit v tom, aby pochopili, kým Ježíš je.

Ďábel zaslepuje lidi, aby se honili za věcmi tohoto světa, které pomíjejí a které je nemohou zachránit. Jejich zájmy se tak zcela omezují na to, co je tady a teď: na kariéru, rodinu, materiální potřeby, vztahy. Jsou slepí vůči čemukoli, co leží mimo tyto věci.

V důsledku toho dokážou Ježíše vidět jen tady a teď, možná jako velkého učitele morálních zásad; jeho věčný význam je jim zcela zatemněný. Podle 4. verše je satan rozhodnut zabránit lidem v tom, aby viděli „světlo evangelia slávy Kristovy, slávy toho, který je obrazem Božím“. Satan nechce, aby lidé pochopili, kým je Ježíš.

NÁŠ ÚKOL PŘI EVANGELIZACI

Jaký je podle 2. Korintským 4,1-6 náš úkol při evangelizaci?

Zvěstujeme „Krista Ježíše jako Pána“ (v. 5).

Naším úkolem je říkat lidem evangelium a dovolit Duchu svatému, aby je přesvědčoval o Jeho pravdě. Slovo „kázat“, „zvěstovat“ či „hlásat“ může vyvolávat negativní představy, ale

odvozuje se od slova, které znamená „herold“, tedy někdo, kdo obyvatelům království vyřizuje důležitá oznámení od krále.

Ve verši 5 je také popsáno, jaký postoj bychom při zvěstování měli mít. Máme být „služebníky pro Ježíše“. Slovo „služebníci“ v řečtině doslova znamená otroci. Pavel byl rozhodnut říkat jiným lidem o Ježíši bez jakéhokoli náznaku propagace sebe samého.

Musíme pamatovat na to, že jediný rozdíl mezi námi a nevěřícím je v tom, že Bůh ve své milosti otevřel naše slepé oči a osvětlil naše srdce svým Duchem svatým. Tato nezasloužená milost by nás měla motivovat k tomu, abychom hlásali Krista a neprosazovali sami sebe.

Musíme kázat Krista jako Pána a pamatovat na to, že jen Boží zázrak může otevřít slepé oči. Proto se musíme modlit za to, aby Bůh zazářil svým světlem do srdcí nevěřících.

Jak bychom podle 2. Korintským 4,1-6 měli plnit svou úlohu v evangelizaci?

„Nepotřebujeme skrývat nic nečestného, nepočínáme si lstivě ani nefalšujeme slovo Boží, nýbrž činíme pravdu zjevnou... Vždyť nezvěstujeme sami sebe, nýbrž Krista Ježíše jako Pána“ (v. 2 a 5).

Když říkáme lidem o Kristu, měli bychom dávat najevo tyto vlastnosti:

Poctivost – „nepočínáme si lstivě“

Musíme s lidmi mluvit na rovinu, máme být opravdoví a upřímní a nikdy nikoho citově nemanipulovat.

Věrnost – „nefalšujeme slovo Boží“

Máme lidem říkat i ty nepříjemné části. Pokud jim například neřekneme o hříchu, pekle a nutnosti činit pokání, pak Boží slovo překrucujeme a falšujeme. Kázat tyto obtížné pravdy znamená spoléhat se na působení Ducha svatého – že přitáhne lidi ke Kristu i přes „nepříjemný“ obsah poselství.

Pokora – „nezvěstujeme sami sebe, nýbrž Krista Ježíše jako Pána“

Musíme lidi přivádět k Ježíši, ne k nám samotným. Stejně tak musíme mít na paměti, že někteří lidé jsou snadno ovlivnitelní, a proto je důležité, aby jakékoli rozhodnutí následovat Krista bylo vedeno Duchem svatým, a ne lidskou touhou zalíbit se vedoucím kurzu.

Když budeme ke zvěstování evangelia používat materiál **Objevování křesťanství**, měli bychom pamatovat na to, že je to plně v Boží pravomoci, zda se někdo stane křesťanem, nebo ne. Jen Bůh může otevřít slepé oči, a proto musíme výsledky svěřit jemu. Bůh vykoná svou část, a my musíme plnit tu svou.